

kraljice dne 3. vinotoka l. l. so nam preč. g. dekan A. Hajšek blagoslovili renoviran oltar in prižnico, ter potem v lepi pridigi razlagali pomen teh obredov, česa nas podobe na oltarjih spominjajo, h čemu spodbujajo; nam podajali lepe nauke o Rožniv. kraljici, proslavljali življenje sv. Venčeslava, katerega god smo tudi ravno še le ta dan obhajali, in nas opominjali po njegovem zgledu živeti. Še pri slovesni sv. maši so blagovolili levitirati, pa tudi večernice so z asistenco č. g. duhovnikov iz Htinja in Cadrama slovesno popevali. Prelepa hvala njim za ves trud! Tako ima sedaj naša prijazna farna cerkva lep oltar Lurske Marije. Okrog tega se bomo marljivo zbirali, posebno pri šmarnicah in zornicah, tamkaj našo ljubo Gospo z molitvami in sv. pesmimi častili ter pri njej pomoči iskali. Bog pa povrni obilno vsem dobrotnikom, ki so s svojimi milodari kaj pripomogli k olepšanju cerkve in h časti božji, posebno pa domač. g. župniku, kajti oni so pri vsem tem največ skrbi, truda in stroškov imeli. Sicer imamo še mnogo popravila pri ostalih dveh stranskih oltarjih in na cerkvenih strehi, žalibog, da nam primanjkuje za to potrebnega denarja. Zaupaje na božjo pomoč in milodarne roke blagih ljudi zgodilo se bode še to bržčas prihodnje spomladi. Venčesljan.

Iz Gomilske pri Vranskem. (Duh. prenovljenje.) V Gomilski obhajali smo prvo nedeljo, po vseh svetnikih, stoletni obstanek naše fare. Poprej je bila podružnica v Braslovčah. Že pred ta dan, so možnari naznanjali, da bode drugi dan, to je v nedeljo, Gomilska praznično oblečena. Med tem bil je tudi stolp dobil znamenje veselja, ter je spodbujal farmane na praznik lepe Gomilske fare. Č. g. župnik obesili so papeževo zastavo, možje oskrbeli smo štajarsko, dekleta pa narodno in fanti cesarsko, in to je bil lepi razgled s stolpa. Ravno tako posnemale so farni stolp podružnice sv. Krištof, sv. Ropert, in sv. Matevž. Farmani smo pa tudi v ta namen pripravili nekaj daril za olepšanje cerkve, lepo monštranco v gotiškem slogu, lepi mešni plašč in velum, lepo okusni križev pot, tega smo prav veseli. Župniška hiša prenovila se je tudi veliko. Da se je pa ta slovesnost zamogla Bogu v čast našim dušam pa v prid, in vzvičanje izvršiti, omislili so si č. g. župnik s porazumljenjem farmanov sv. misijon, ter so naprosili č. g. patra gvardijana v Nazarjah, da so nam poslali dva č. patra. Ona sta prevzela to težavno in častno nalogo, in njima so tudi drugi gospodje prihajali na pomoč. Č. g. dekan iz Braslovč otvorili so s klicanjem sv. Duha na pomoč to cerkveno slovesnost in potem so nam s prižnice veliko zanimivega in podučljivega govorili, kar se je v teku 100 let v naši fari zgodilo in spre-

menilo. Potem so nas po stanovih razdelili, vsak stan imel je posebni dan in nauk, in potem spoved. Udeležil se je vsak stan ves. Kazal se je vsak kot prerojenega in hvaležnega: sv. zakramente prejeli so tudi takošnji, katerih se ni bilo nadjati. Sv. obhajilo prejelo jih je črez en tisoč, prihajali so tudi nekateri iz sosednjih far, posebno od Šentjurja in Braslovč. Bili smo jih prav veseli, ker so nas domačine še boljše spodbujali. Zares bili so dnevi tolažbe in milosti božje, za vsakega farmana, zatorej naj ostane nam v vednem spominu! Častitemu g. župniku domačemu in mnogozaslužnemu č. g. dekanu iz Braslovč, pa č. g. patru gvardijanu iz Nazarij, za poslana nam dva neutrudljiva č. g. patra in g. kaplanu iz Sladke gore, našemu rojaku, ki so tudi prišli v pomoč in vsem drugim, kateri ste pripomogli, da se je ta redka slovesnost v naši župniji tako lepo izvršila, se Vam iz celega srca zahvalujemo Gomilski farmani, in Vam kličemo plačila od zgorej. C.

Raznoterosti.

(Stoletnica.) V cerkvi č. oo. frančiškanov v Mariboru so imeli od nedelje do torka tridnevnic v slov. in nemškem jeziku. Obhajali so namreč stoletnico, odkar so bili čudadelni kip M. B. prinesli iz cerkve oo. minoritov v Dravski ulici v njih cerkev v Graškem predmestju.

(Lepo darilo.) Sv. Oče, rimski papež so vzprejeli za novo leto preprogo, ki ima za seboj posebno izgodovino. Najzlahatniše gospé v Rimu so jo namreč izdelovale in vsaka je, kedar ji je 50. šiv naredila, 1 liro, to je 45 kr. po našem denarju priložila.

(Za družbo vednega češčjenja) so podarile naslednje župnije: Dramlje 6 fl. 72 kr., sv. Tomaž 11 fl. 70 kr., Tinje 6 fl., sv. Lovrenc na Dravskem polji 5 fl. 76 kr., Stari trg 10 fl., Bizelj 9 fl., stolna cerkev v Mariboru 4 fl. 20 kr., sv. Ilj v Šalski dolini 7 fl. 40 kr., Cirkovce 15 fl. 68 kr., Jarenina 33 fl. 45 kr. sv. Ropert v Slov. gor. 5 fl. 20 kr., Slov. Gradec 8 fl., Vurberk 3 fl. 20 kr., sv. Marko 3 fl. 50 kr., sv. Barbara v Hal. 2 fl., Zibika 8 fl. 40 kr., Spodnja sv. Kungota 6 fl., sv. Križ pri Ljutomeru 24 fl., Marenberg 9 fl. 20 kr., cerkev sv. Alojzija v Mariboru 4 fl. 30 kr., vlč. gosp. dr. Jožef Muršec 5 fl., Prihova 18 fl. 30 kr., Mala Nedelja 7 fl., sv. Lovrenc v Slov. Gor. 11 fl., Selnica 5 fl., sv. Barbara v Halozah 1 fl. 37 kr., Kozje 4 fl., Olimje 3 fl., Nova Cerkev 15 fl. 50 kr., Marija Dobje 6 fl. 80 kr., sv. Marjeta niže Ptuja 13 fl. 16 kr., Remšnik 7 fl., sv. Vid na Planini 17 fl. 10 kr., sv. Ropert nad Laškim 7 fl. 18 kr., Studenice 12 fl.

Ako je to resnica, ne bode več dolgo, da se vrne Aleksander v Bolgarijo, ali to je lahko, da iskra, ki sproži prvi top — velike vojske. — Turčija je v bolgarskih zmotnjavah na strani Rusije in nje veliki vezir si prizadeva. Bolgare spraviti na ruski tir, doslej še ni izpoznati, da je kaj dosegel. — Ruski car pojde spomladi na potovanje v Berlin in od ondot skozi Monakovo v Milan. Nazaj gredoč pa bi prišel na Dunaj. Brez pomena bi tako potovanje carja ne bilo, a če misli car v resnici na to, potem ne meni začeti vojske. — Iz Nemčije se ne smejo več konji v tuje države prodajati. Veliko se piše sedaj, da do vojske med Nemci in Francozi ne manjka več le pol stopinje. Francozi bojda že kupujejo desek za barake ob nemških mejah. Nam se ne zdi to verjetno, kajti pravi se, da jih kupujejo po Nemčiji in to bi od njih ne bilo — pametno. — V Gentu so se počeli prav resnobni neredi po delalcih. Sprijeli so se z redarji in je že na obeh krajih tekla kri. To so žalostne reči s temi delalci. — Na Angleškem bi kaj radi doživeli vojsko med Nemci in Francozi. Angleški kramar v tem ne računi slabo, kajti njega bi vojska ne zadel, pač pa bi obe državi pri njem kupovali reči, katerih jima zmanjka v vojski, po vrhu pa bi še dobil v Egiptu in Tonkinu proste roke. Tako upanje je že vredno, da malo pohujška ali sedaj že hujska jako ter pošilja v Berlin novice, kako se oborožava Francija, v Pariz pa, kako že Nemčija le štrli v orožju. No toliko so pač tudi v Parizu in Berlinu razumni, da bodo to prav sodili. — Francosko ministerstvo, Goblet na čelu, je še mlado pa se že maje ter utegne v kratkem razpasti. Finančni in vojni minister nista ljudem po volji, prvi ne, ker hoče 383 milijonov vzeti na posodo, drugi pa za to ne, ker se spoprijaznjuje z radikali ali ti vsaj žugajo z ustajo, če pojde minister. — V Benetkah je bil v noči na 24. t. m. potres a škode ni posebne napravil. — Sv. Oče bodo koncem tega leta imeli zlato sv. mešo. Turški sultan jim je podal že sedaj lastnoročno pismo ter dragocen prstan za vezilo.

Za poduk in kratek čas.

Zlati vrtec.

Pripovedka od sv. Ane v Slov. goricah.
(Konec.)

Toča in nevihta poneha, in od daljave sliši starega ptiča prileteti, mladi so žalostneje začivkali. Stari mislijo, da že poginjajo gladú in hudega vremena, saj ne vedó, da imajo dobrega rešitelja. Med tem nevihta popolnoma poneha, in solnce se pokaže izza črnih oblakov. Stari ptič je že tudi tukaj, a naš znanec je čisto blizu omotice ter ne misli druga, kakor

da je gotova njegova smrt, ker ptič je bil izvanredno velik. Ali vse drugače je bilo. Stari ptič pravi popolnoma pohlevno: „Sedem let mi že toča mlade pobija, a letos si mi jih ti obvaroval in rešil gotove smrti; hvala lepa za to ljubav; vse, kar si želiš od mene, izpolnim ti“. Jože odgovori: „Druzega ne želim, kakor da vidim domovino svojo, očetnjava svojo, mili mi domači kraj.“ — „Veliko tirjaš“, nadaljuje ptica, „a radi velikega truda zaslužiš, da te poneseš v domovino tvojo. A to, česar na potovanju potrebujeva, imaš ti priskrbeti, namreč: sodec vode in jednega pitanega vola!“

Jože priskrbi.

In tako sta bila pripravljena na odhod. Za rano zjutraj se napatita čez hribe in doline, čez zelene senožeti in preko širokega morjá. Med potom je Jože skrbljivo stregel dobrotniku svojemu.

Necega dne proti večeru, ko je solnce zadnje žarke svoje razlivalo po ljubi materi zemlji, dospela sta srečno na njegov ljubi dom, kjer ga je oče srčno pozdravil in vesel objel ter tako nagovoril: „Ljubi sin! kje te vendar ljuba previdnost Božja vodi, da tako dolgo časa ni duha ni sluha po tebi?“ In Jože je potem očetu verno razložil dogodke svoje v pretečenih — sedmih letih. Toliko, sedem let je namreč minulo, odkar je Jože zapustil domači kraj, a njemu pa se je v primeri dozdeval seveda krajši čas. —

Prstan in svetilnico je doma skrbno hranil, slive je pa nosil vsak dan po nekatere v bližnji trg na prodaj, in vselej jih je jedna in tista gospodičina kupila. A konečno se zgodi, da sta sklenila se poročiti, kar se je tudi zgodilo. Imeli so potem veselo gostovanje. Gospá je imela lep grad, v katerem sta naposled stanovala, in tje sta tudi starega očeta s seboj povabila.

Necega dne gre Jože po zlato svetilnico, da bi tudi ženi pokazal, a bila je prašna, toraj jo začne drgati in snažiti, a kaj se zgodi? V hipu pristopi k Jožetu šest brhkih mož in ga vprašajo: „kaj želi od njih, ker mu hočejo spolniti“. Jože odgovori: „Ničesar družega, kakor oni zlati vrtec bi naj tu pred mojim gradom stal!“ Drugo jutro, ko se zaročenca vzbudita, je že vse lesketalo pred okni od zlatega vrtea, katerega se nista naveličala gledati.

Pa nijedno veselje ni brez žalosti.

Enkrat odide mož od doma, in gospá je bila sama doma. Zdaj se prikrade od nekod že zgoraj imenovani čarovnik in se hoče maščevati radi tega, ker je Joža več, kakor svetilnico vzel, gospá pa ga ni poznala. Čarovnik se ozira po hiši, toda vidi na steni viseti vsakovrstne svetilnice. Ker se mu je srednja najbolj dopadla, bila je zlata, zatoraj gospó prosi za njo. Gospá ne vedóč skrivnosti svetilnice